

[Rahbæk Møller]

Så var jeg meget glad for fru Elisabeth Arnolds præcisering af, at betingelserne skal være kendt, når folk starter. Det synes jeg er godt at få præciseret, og det vil sige, at man altså ikke af rent budgetmæssige grunde lige pludselig arbitrært kan indføre nogle nye kvalitetskrav. Men så kommer problemet jo, og dér er jeg nødt til at stille et spørgsmål til fru Eva Møller.

Fru Eva Møller er medunderskriver og medforslagsstiller på samme dagsorden, forstår jeg, men den udlægning, fru Elisabeth Arnold nu gav, er i lodret modstrid med det, fru Eva Møller sagde tidligere i debatten, og derfor er jeg nødt til at spørge: Er det også fru Eva Møllers opfattelse, at når overgangsbetingelserne skal være kendt, og hvis folk klarer disse overgangsbetingelser, så skal de kunne fortsætte, uanset hvad budgettet måtte være, uanset om man har disponeret efter, at der kun er 60 pct., der går over og det så viser sig, at der er 75 pct., der ønsker det og kan? Skal disse 75 pct. så have lov?

(Kort bemærkning).

Frank Jensen (S):

Jeg var glad for at høre fru Elisabeth Arnolds fortolkning af den dagsorden, som er blevet flækket sammen mellem partierne her i salen i starten af debatten, men det indtryk står jo tilbage, at det nok mere var ønsketænkning fra radikal side, at de andre partier bag dagsordenen har den samme opfattelse, som fru Elisabeth Arnold på radikale vegne giver udtryk for.

Som hr. Rahbæk Møller allerede har konstateret, var der jo klar uoverensstemmelse mellem den konservative ordførers fortolkning af dagsordenen og så den radikale ordførers, men jeg vil da med interesse lytte til de øvrige partier, der har tilsluttet sig dagsordenen, og høre deres fortolkning af den.

Der er i hvert fald ingen tvivl om, at uden for murene har denne debat, hvis denne dagsorden bliver vedtaget i dag, ikke klarlagt noget som helst. Der er endnu mere kaos, i og med at der nu er 4-5 partier, der står bag en dagsorden, der anlægger hver sin fortolkning. Vi, der har forsøgt at få en saglig og kvalificeret debat om dette spørgsmål, må beklage, at resultatet er blevet så svækket, som det er blevet.

(Kort bemærkning).

Helle Degn (S):

Det påkalder sig unægtelig nogen interesse, når fru Elisabeth Arnold understreger meget tydeligt, at det er hendes personlige og det er Det Radikale Venstres fortolkning af diskussionen omkring bachelorer. Jeg vil gerne opfordre undervisningsministeren til at give sin personlige fortolkning eller regeringspartiet Venstres fortolkning af, hvor langt man er kommet i denne diskussion mellem de borgerlige partier, inden man har fået flækket dagsordensforslaget sammen.

Vi har jo netop fra det samme flertal set et finanslovforlig 1991, og dér synes jeg også man opererer med en hel del bachelorpladser. Kan vi regne med, at der her mellem partierne er indgået en aftale om, at disse pladser også giver adgang til, at man kan gennemføre en fuld kandidatuddannelse?

(Kort bemærkning).

Eva Møller (KF):

Jeg skal som svar på et spørgsmål, som hr. Rahbæk Møller har stillet, og som en kommentar til hr. Frank Jensens bemærkninger for det første sige, at der ikke i mit første indlæg lå nogen som helst fortolkning af en dagsorden. Jeg mener af gode grunde ikke, man kan fortolke noget, som ikke er fremsat endnu. Det har jeg i hvert fald aldrig været udsat for på noget tidspunkt, og derfor har jeg heller ikke fortolket et ikkestillet dagsordensforslag.

Det er naturligvis således – det troede jeg var kendt af alle medlemmer af det høje Ting – at man i de ordførertaler, man holder, giver udtryk for sit partis principielle holdninger, og jeg gav i den ordførertale, som jeg holdt på Det Konservative Folkepartis vegne, udtryk for vore principielle holdninger.

Men som det også er alle medlemmerne bekendt, så er politik det muliges kunst, og det betyder i dette tilfælde, at vi må acceptere det, der vist med et matematisk udtryk kan kaldes mindste fællesfold, og det er så desværre, set med mine øjne; ikke helt så langt, som Det Konservative Folkeparti gerne ville gå. Men vi accepterer at gå et stykke ad vejen i retning af det, vi mener er den ideelle målsætning.

Undervisnings- og forskningsministeren (Bertel Haarder):

Jeg skal gerne følge opfordringen til at sige, hvordan jeg vil administrere det, der står i dagsordenen; det er meget enkelt.